

Preafericirii Sale,

Preafericitului Părinte Patriarh Daniel,

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Preafericirea Voastră,

Respectul față de cele sfinte, de credință și Biserică mă determină să vă scriu, cu sinceritate, dar și cu profundă amărăciune.

Sigur, prin orice sprijin moral sau material acordat Bisericii, înfăptuim lucrul lui Dumnezeu, dar mâhnirea și supărarea mă simt dator să Vi le împărtășesc, ca unul care, prin meseria lui, înțelege suferințele trupești și sufletești ale semenilor, aceleași pe care și Biserica încearcă să le aline, sau măcar să le diminueze.

Vă scriu aceste rânduri ca pe o mărturisire și o profesiune de credință, convins că dacă nu Vi le-aș împărtăși, aș fi culpabil, atât față de mine, cât și față de obștea pe care o reprezint, dar și complice la răul și demolarea ce s-au înstăpânit asupra neamului românesc.

Preafericirea Voastră, regret că Biserica Ortodoxă Română stă deoparte, pasivă, fără reacție, într-una dintre cele mai grele perioade ale istoriei noastre, în care sprijinul și aportul ei la asanarea morală și spirituală se impun mai mult ca niciodată.

Politicieni incompetenți și compromiși, o intelectualitate blazată și dezinteresată, un sistem educațional falimentar, o societate care tolerează incultura și non-valoarea pun în gravă primejdie evoluția noastră într-o Europă a valorilor și constituie, cred, suficiente semnale de alarmă menite a scoate din conul de umbră Biserica, for spiritual și instituție păstrătoare a identității și idealurilor noastre morale.

În vârtoarea unor evenimente hotărâtoare în devenirea noastră, Biserica a modelat conștiințe, a făurit destine, și-a asumat vrednica lucrare de mântuire a neamului. Este regretabil că azi, este suspectă că participă, prin neimplicare, la această mocirlă generală, prin circul oferit, nu o dată, de așa-zise „atitudini creștinești” ce nu au nicio legătură cu credința și cu divinitatea.

Sprijinul pe care mi-l solicitați pentru desăvârșirea Catedralei Mântuirii Neamului îl voi onora, desigur, în măsura posibilităților, animat de nădejdea că Biserica își va regăsi menirea, redevenind reper spiritual și autoritate morală a societății, în relația cu ea însăși și cu divinitatea.

La vremuri de grea cumpănă și nesiguranță, ne punem speranța în Dumnezeu și în slujitorii Săi. Iar acestea pe care le trăim sunt, Preafericirea Voastră, vremuri de grea cumpănă!

Cu considerație,

Dr. Dorin Florea,

Primarul municipiului Tîrgu-Mureș

8 noiembrie 2012